

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1865/2021
31.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владислав Малетић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Србислав Спајић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2514/20 од 10.02.2021. године, у седници одржаној 31.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2514/20 од 10.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 67/16 од 28.07.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да тужилци исплати на име неисплаћене зараде појединачне месечне износе, са законском затезном каматом почев од датума доспелости, па до коначне исплате, ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци исплати на име трошкова парничног поступка износ од 82.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде, па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2514/20 од 10.02.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 30.05.2016. године, а правноснажна пресуда донета је 10.02.2021. године. Тужилац у овој парници тражи исплату новчаног износа од 144.440,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом добија, а што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, очигледно не прелази вредност 40.000 евра.

Ова парница спада у парнице из радних спорова, али је одредбом члана 439. Закона о парничном поступку, прописано да у парницама из радних спорова ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, те ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, већ на новчано потраживање које представља и вредност предмета спора и не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије (40.000 евра), то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог применом члана 413. у вези члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић